

2024 Z RAPORU

TURNA Grubu Yıllık Ücretsiz
Paylaşımıdır.

Yayın içindeki eserlerin tüm hakları
eser sahiplerine aittir, Fikir Sanat
Eserleri Kanunu hükümlerince yazılı
izinleri olmadan yayınlanamaz,
kullanılamaz.

İÇİNDEKİLER

Z RAPORU KATILIMCILARI:

(ALFABETİK SIRAYLA)

AHMET BADEMLİ
AHMET BARIŞ YILMAZ,
ATILLA DALKILIÇ,
AYBIKE GÖCEKLİ,
BERK ÇENEBAŞI,
CEM DOĞUT,
ÇAĞATAY TITIZ,
EMRAH COŞKUN,
ERCAN KARAKAŞ,
ERDEM BAYKAL,
HARUN ŞAHİN,
KAYHAN ÇETİN,
KENAN BABAYIĞIT,
MEHMET EMİN KIZILCA,
METE ONAT,
MUHAMMED MUSA DAVARCI,
MUSTAFA BURAK AKTAŞ,
NAIL YÜZBAŞIOĞLU,
ÖZKAN ÜNER,
SEMIH ÖNDER TAŞ,
TURHAN MERİÇ,
UĞURCAN KARAMAN,
ZEYNEP BEYZA KIRMIZITAŞ,
ZEYNEP ÖZDAL.

KAPAK FOTOĞRAFI: SEMİH ÖNDER TAŞ

EDİTÖRDEN

Her sene sonunda bir çok konunun özeti yapılıyor, bir nevi yıl sonu Z raporu. Bizde Turna olarak en iyi fotoğraflarımızı karelerimizi O an'ların özetini yapsak fikri ile yola çıktık.

Turna nedir diye soracak olursanız; Havacılık görselleri üreten, paylaşan, yayınlayan telif hakları konusunda titizlikle haklarını takip eden, kişilerin sosyal medya üzerinden oluşturduğu fiziki bir grup olarak tarif edebilirim. Tabii ki zaman zaman organizasyonlarda bir araya geliyoruz. Sosyal medya paylaşımları konusunda kişiler bağımsız olmakla beraber telif hakları konusu gündeme geldiğinde grupça destek veriyoruz.

Hızlıca geçip giden her sene gibi 2024'ü geride bırakırken en iyi karelerimizi derlemek bunları daha kalıcı bir halde paylaşmak fikri aklımda olduğu andan itibaren çalışmaya başladık. Grup üyeleri kendi seçtikleri 2024'de çekilmiş olmak üzere, karelerini benimle paylaştılar. Çok güzel fotoğraflar geldi, hatta bazı üyelerimiz tek kare seçmişler birden fazla fotoğraf gönderdiler ve çok güzel bir seçki oldu.

Sivil havacılığın parlak büyük kuşları, göz bebeğimiz Solotürk ve Türk Yıldızları, Genel Havacılığın eğlenceli yanı, Polis ve Jandarma Havacılığın zor şartlarda görev yapan hava araçları, Hava, Deniz, Kara Kuvvetlerimizin güzide filoları, Sivrihisar Havacılık Merkezinin uçan müze efsaneleri ve Teknofest ve F-4E Phantom uçağının 50. Yıl özel etkinliği bu yılın akılda kalan karelerine ev sahipliği yaptılar.

Belki binlerce kare fotoğraf çekildi. Dijital çağa teşekkürler. Sıra en iyileri seçmeye gelince de tabii ki kolay olmadı. Peki O an! O kareyi çekerken neler oldu? Nasıl bir ortamdı, nasıl bir duygu hakimdi, o an neler hissedildi? O kare fotoğrafçısının gözünden neler anlatıyor. Üyelerimiz bu sefer kalemlerini ellerine alarak O anın hikayesini bizlere aktardılar. Biz de o güzel karelere bu anıları ekleyerek görsellerimizi akılda da kalıcı bir şekle büründürdüğümüz ilk seçimizi paylaşmak isteriz. Güzel kareleri ile katkıda bulunan üyelerimize, yıl boyunca heveslerinin peşinden koşan, emek harcayan tüm üyelerimize ayrıca teşekkür ederim.

*Ercan Karakaş
TURNA – Turkish Network of Aviation Photographers*

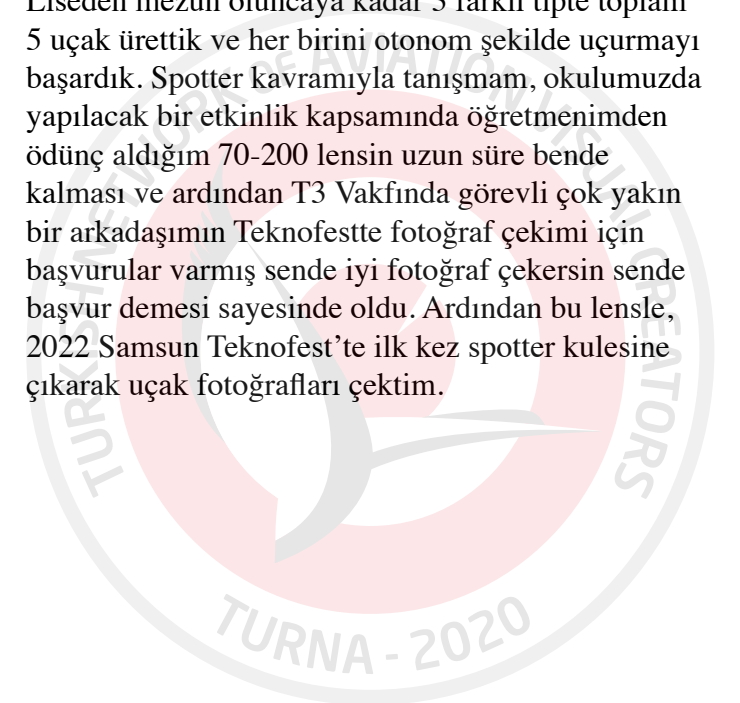

Bu fotoğraf, Eskişehir’de “BABA” F-4’lerin 50. yılı kutlamaları kapsamında gerçekleştirdiği vadi uçuşundan çektiğim ve en sevdiğim karelerden biri. O gün gerçekten çok yorucuydu, ancak kesinlikle çekim yaparken en keyif aldığım günlerden biriydi diyebilirim. Eskişehir-Ankara il sınırına, bol virajlı köy yollarından geçerek ulaştık. Araçla gideceğimiz yolu tamamladıktan sonra yaklaşık 15 dakikalık bir sürede keçi gibi bir dağa tırmandık. Tırmanışın sonunda ise eşsiz bir manzara ile karşılaştım. Bu fotoğrafta kanatlar ve kanopi arkasındaki ince vortex bulutları beni kendine hayran bıraktı diyebilirim

AHMET BADEMLİ

18 yaşımdayım. Gazi Üniversitesi Makine Mühendisliği 1. sınıf öğrencisiyim. Havacılığa olan ilgim, ortaokul dönemimde ilk fotoğraf makinemle başladığım amatör fotoğrafçılıkla ve bilgisayarımda bulunan uçak simülasyonlarıyla ortaya çıktı denebilir. Daha sonra İstanbul Yeni Havalimanı’nda yapılan ilk Teknofest ile birlikte askeri havacılığa olan ilgim hızla yükseldi. Liseye geçtiğimde havacılığa olan ilgimi somut ürünlere dönüştürmek istedim ve lisedeki arkadaş grubumla birlikte Doğan Cüceloğlu Fen Lisesi’nde AeroDoğan isimli insansız hava aracı takımımızı kurduk. Bu takımla insansız hava aracı yarışmalarına katılarak birçok ilke imza attık. Liseden mezun oluncaya kadar 3 farklı tipte toplam 5 uçak ürettik ve her birini otonom şekilde uçurmayı başardık. Spotter kavramıyla tanışmam, okulumuzda yapılacak bir etkinlik kapsamında öğretmenimden ödünç aldığım 70-200 lensin uzun süre bende kalması ve ardından T3 Vakfında görevli çok yakın bir arkadaşımın Teknofestte fotoğraf çekimi için başvurular varmış sende iyi fotoğraf çekersin sende başvur demesi sayesinde oldu. Ardından bu lensle, 2022 Samsun Teknofest’te ilk kez spotter kulesine çıkarak uçak fotoğrafları çektim.

AHMET BARIŞ YILMAZ

Ahmet Barış YILMAZ

Türk Hava Kuvvetlerine ait McDonnell Douglas F-4E Phantom II uçağı pilotu başarılı uçuş sonrası fotoğrafçıları selamlıyor.
Anadolu Kartalı 2024

Bu kareyi yağışın yağıp geçtiği , bulutların yavaş yavaş dağılmaya başladığı , yerde suyun yansıması sonucu oluşan muhteşem görüntü nedeniyle A-350 uçağına 2L kapısında bulunan merdivenden çıktığım sırada çektim.

ATILLA DALKILIÇ

1970’li yılların ortasında babam tarafından alınan “Kodak Retinette 1a “ fotoğraf makinası ile başlayan fotoğrafçılık merakım yıllar içinde artarak devam etti. Halen 20 yılı ülkemizin bayrak taşıyıcı şirketi THY’de olmak üzere 40 yıldır pilot olarak görev yapmaktayım. Her ne kadar eskisi kadar vakit bulamasam da her türlü hava aracını ve dünyanın birçok yerinde gezip gördüğüm şehirleri fotoğraflamak ilgi alanlarımdır.

Gökyüzündeki gururumuz SoloTürk'ün Ocak ayında Muğla Dalaman'da gerçekleştirdiği eğitim uçuşunda çektiğim bu kare benim için unutulmazların arasında. SoloTürk'ün o mükemmel deniz üstü uçuşunu yakalamak umuduyla yağmur altında dağın zirvesine yaptığımız uzun ve yorucu tırmanış sonrası bizi bu gurur dolu selam karşıladı. Denizin hemen kıyısındaki Dalaman pistinden kalkış yapan SoloTürk deni üstünde gerçekleştirdiği mükemmel bir uçuşun ardından zirvede onu gözleyen bizleri de unutmadı ve şanlı Türk bayrağımız ile bizleri selamladı. Bana da işte o an dediğim bu anı kaydetmenin gururu kaldı.

AYBIKE GÖCEKLİ

Fotoğraf tutkum çocukluk yıllarıma dayanıyor. İlk fotoğrafımı, 11. yaş günümde annemin bana hediye ettiği Kodak marka filmli fotoğraf makinesiyle çektim. O gün, ailemin gülümsemelerini kareleyerek başladığım bu macera, benim için hem bir sevda hem de bir ifade biçimine dönüştü.

2012 yılında İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümüne adım atmamla birlikte, fotoğraf benim için yalnızca anı biriktirmekten öte bir anlam kazandı. Artık her bir kare, bir hikâye anlatmanın ve bir duyguyu yansıtmının aracıydı. İlk DSLR fotoğraf makinemi, aynı yıl İzmir Fuarında çalışarak kazandığım parayla satın aldım. O günkü mutluluğum hâlâ dün gibi aklımda.

Çocukluğumdan bu yana gökyüzüne ve havacılığa duyduğum büyük sevgi, zamanla fotoğrafçılık tutkumla birleşti. 2018 yılında, İzmir'in Kurtuluşu'na ithafen düzenlenen Türk Yıldızları gösterisinde çektiğim ilk havacılık fotoğrafı, beni bambaşka bir dünyanın kapısından içeri aldı. O andan itibaren tüm havacılık organizasyonlarını ve tatbikatlarını büyük bir heyecanla takip ediyor, hem bir fotoğrafçı hem de gazeteci olarak gökyüzüyle buluşmayı sürdürüyorum.

Bugün, her yeni karede daha fazla öğrenme ve kendimi geliştirme fırsatı buluyorum. Gökyüzünün ve fotoğrafçılığın sınırsız dünyasında attığım her adım, beni bu tutkulu yolculukta bir sonraki durağa taşıırken, her seferinde aynı heyecanı hissettiriyor. Bu serüvenin bir parçası olmaktan gurur duyuyorum.

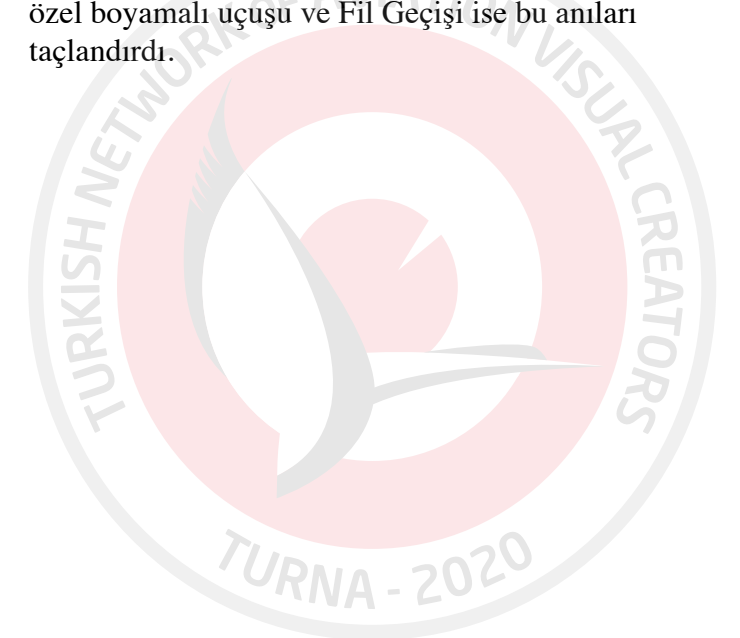

10 Kasım 2023'te Antalya'da "Ata'ya Saygı Uçuşu" ndan çekmiş olduğum kare, Hv. Plt. Bnb. Hasan Kocabaş'ın uzun süre Türk Yıldızları'nda 5 Numara [Solo Lider] olarak uçuşu sonrası ve 1 Numara [Lider] oluşu öncesinde, Türkiye'deki 5 Numara olarak son prova uçuşuna taksi başlangıcındaki selamladığı bu kareyi yakalayabilmiş olmak her açıdan gurur ve heyecan vericiydi.

BERK ÇENEBAŞI

Lisans ve yüksek lisansımı Biyoteknoloji dalında tamamladım. Havacılığa ve jetlere olan ilgim çocukluğumdan beri var; özellikle Türk Yıldızları ile başlayan bu tutku, her gösterilerini heyecanla beklememe sebep oldu. Zamanla bu ilgi SoloTürk, Anadolu Kartalı tatbikatları ve çeşitli etkinliklerle daha da büyüdü. 2016'daki ilk Spotter Day deneyimim, 2019'daki sıcak hava koşullarıyla unutulmaz hale geldi. 2023 ise İzmir Teknofest ve Antalya'daki 'Ata'ya Saygı Uçuşu' gibi etkinliklerle özel geçti; SoloTürk ve Türk Yıldızları pilotlarının veda uçuşlarına tanıklık ettim. 2024'te Eskişehir'deki F-4E'nin 50. Yılı etkinlikleri, Türkiye'de ilk kez düzenlenen Vadi Geçişi ve zorlu çekim koşullarıyla unutulmaz bir deneyim sundu. F-4 Phantom'un özel boyamalı uçuşu ve Fil Geçişi ise bu anıları taçlandırdı.

2018 yılında Kış adasında yapılan gösterilerdeki fotoğrafları gördüğüm günden beri oraya gidip en sevdiğim üç uçaktan biri olan Tomcat'i fotoğraflamayı yapılacaklar listesine eklemiştim. Bu sene sevgili Uğurcan'ın hatırlatması ile etkinliğe az bir zaman kala için peşine düşmeye karar verdim. Uzun uğraşların sonunda kendimi Kış adasında buldum. F-14'ün inişi ve rulesini hayranlıkla izledikten sonra temiz bir karesini çekmek için fırsat kollamaya başladım. Etkinliğin üçüncü günü gösteriler sona erdikten sonra alan boşaltılmaya başladı. Alanın çıkışa en uzak kısmında oyalanmaya başladım. Işık azalmıştı, ISO'yu arttırıp elde çekmek istemediğim için avıma yaklaştım ve yere uzanıp fotoğraf çekmeye başladım. O esnada bir grup asker gelip yasak hemşerimi Farsça söylemeye başladılar. Tüm sempatikliğimle kalkıp gideceğimi söylerken askerler halime gülmeye başladı, biri nereli olduğumu sordu. Türk olduğumu söyleyince “arkadaş” deyip elimi sıkıp uzaklaştılar. Böylece istediğim fırsatı yakalamıştım. Diğer görevli gelene kadar birkaç kare çekecek fırsatım oldu. Böylece çocukluğumdan beri hayranı olduğum Tomcat'i fotoğraflayıp yüzümde tebessüm ile alandan ayrıldım.

CEM DOĞUT

Küçük yaşlarda havacılığa ve ölçekli plastik modellere ilgi duymaya başladım. Fotoğrafçılık tutkum ise babamın Zenit filmli makinesiyle başladı ve dijital makinelere geçişle gelişti. Kuş fotoğrafçılığına olan ilgimle ilk SLR makinem Nikon D300'ü edindim. 2010'dan itibaren freelance fotoğrafçılık yaparak hobimi profesyonel bir kariyere dönüştürdüm.

2011'de Türk Hava Kuvvetlerinin 100. kuruluş yılı dönümü etkinliklerinde “Havacılık Fotoğrafçılığı”na adım attım. Bu dönemde envanterimizdeki Phantom uçakları hakkında bir kitap hazırlama fikri doğdu. 2014'te Türk Hava Kuvvetlerinin izniyle başlattığım “Türk Hava Kuvvetlerinde F/RF-4E Phantom II” adlı kitabım, Ocak 2023'te yayımlandı. Kitap sürecinde KC-135R tanker uçağından envanterdeki savaş uçaklarını havadan havaya fotoğraflama şansı elde ettim ve bu deneyim beni askeri uçaklarda uçabilen az sayıda fotoğrafçı arasına kattı.

Kitap çalışmalarım sırasında tatbikatlar ve halka açık hava gösterilerinde çektiğim fotoğraflarla makaleler hazırladım. Bu içerikler, hem Türkiye'de hem de uluslararası havacılık dergilerinde yayımlandı. İlerleyen yıllarda yurtdışındaki etkinliklerde de fotoğraf çekmeye ve yazılar yazmaya devam ettim.

Bugün hâlâ tutkumu sürdürerek havacılık dünyasını belgelemeye devam ediyorum.

Bu yıl neredeyse hiç uçak görmedim. Yılın son haftası Latmos'un yürümediğimiz rotalarından biri daha tamamlamak için gittiğimiz Kapıkırı Köyü'nde benim için "eski bir dost" olarak nitelendirebileceğimiz bir şeye rastladık. İşe yeni başladığım yıllarda I-CFST tesciliyle 15 Ağustos 2007 tarihinde İzmir ile Manisa arasındaki Yakaköy ormanında çıkan ve on-üç saatte söndürülebilen yangına müdahale esnasında çektiğim CL-215, TC-TKV tesciliyle on-yedi yıl sonra karşımdaydı. Faal olarak Bafa Gölü'ne çok yakışabileceğini düşündüm. Ne yazık ki muhtemelen bir daha uçamayacak.

ÇAĞATAY TİTİZ

Fotoğrafla erken yaşlarda referans kitaplarındaki görseller aracılığıyla tanıştım. Lise öğrencisiyken asistan olarak başladığım profesyonel fotoğrafa güzel sanatlar fakültesi öğrencisi olarak İstanbul'da devam ederken aynı süreçte kent tarihi, demiryolu ve havacılık konularında belgesel fotoğraf çalışmaları gerçekleştirdim. Aynı dönemde yurtdışında gerçekleşen uluslararası festivallerin basın ekipleriyle çalışarak bu alanda deneyim kazandım ve bu alana yöneldim. Fotoğrafın hayatımdaki ticari olmayan kısımda da her zaman belgesel ya da hikaye tarafında oldum. Mesleğime İzmir'de devam ediyorum, Türkiye Foto Muhabirleri Derneği üyesiyim.

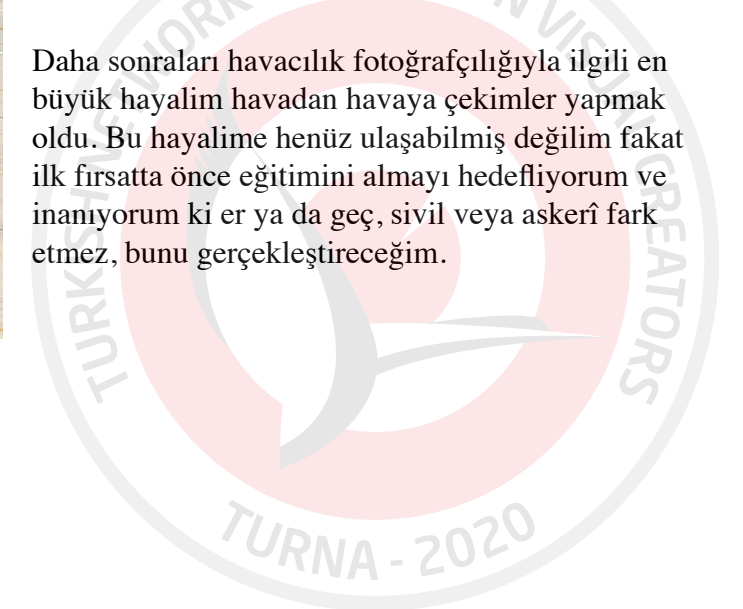
Siz spotterların da bildiğiniz üzere vizörden bakarken karşımızdan geçen uçağın, örneğin Solo Türk gibi farklı bir boyaması yoksa kuyruk numarasına ilk anda dikkat etmediğimiz çok olur. Burada da çok önemli bir detayı, fotoğrafları bilgisayara aktardıktan sonra fark ettim. 2021 Anadolu Kartalı Tatbikatı'nda çektiğim bu fotoğrafta meğer önümden geçen bu uçak bizim meşhur "Savaşan Anka"ymış. Geçirdiği muhtemel bir fabrika seviyesi bakım sonrası burnunun solundaki Anka kuşu dövmesinin silindiğini gördüğümde yaşadığım hayal kırıklığı hala hafızamda tazeliğini koruyor zira o güne kadar kendisini son gördüğümde dövmesi duruyordu.

EMRAH COŞKUN

2011 Haziran ayında İzmir'de büyük bir katılımıla Türk Hava Kuvvetleri'mizin 100. kuruluş yıl dönümünün kutlanacağını duyduğumda İzmir'de öğrenciydim. Şansa bak ki tam da finallerimin bittiği hafta sonuna denk gelen o gösterilerde başladım havacılık fotoğrafçılığına. O gün arkadaşımın makinesiyle tam bir amatör olarak (tamam vurmayın hala profesyonel değilim) bir şeyler çekmişim fakat daha fazlasını istiyordum. Çok geçmeden bir fotoğraf makinem olunca gidebildiğim kadar çok gösteri ve tatbikata giderek çekimler yapmaya başladım. Bunun bana kazandırdığı çevre ve verdiği heyecan beni ayakta tutan önemli dinamikler oldu daha sonra. En güzeli de; maketlerini yaptığım uçaklara dokunabiliyor ve onları uçarken fotoğraflayabiliyor olmak oldu.

Daha sonraları havacılık fotoğrafçılığıyla ilgili en büyük hayalim havadan havaya çekimler yapmak oldu. Bu hayalime henüz ulaşabilmiş değilim fakat ilk fırsatta önce eğitimini almayı hedefliyorum ve inanıyorum ki er ya da geç, sivil veya askerî fark etmez, bunu gerçekleştireceğim.

Bu kareyi Hamburg havalimanı yakınında, karayolu köprüsünün kaldırımında beklerken, acaba yağmur bastırarak mı, terminale olan yolu ıslanmadan dönebilecek miyim? Diye düşünürken havanın iyice karardığı bir anda güzel ışık ve plaj havlusu boyalı bu B757 denk gelince çekmiştim. Sonrasında yağmur bastırdı biraz ıslandım ama İstanbul'a bu güzel kareyle döndüm.

ERCAN KARAKAŞ

Kendi paramı kazanıpta elime geçtiği ilk gün hemen gidip ikinci el bir fotoğraf makinesi almıştım. O heyecanı halâ hatırlıyorum, film kullanan bir Canon'du. Bu bana ait ilk makineydi.

Bugün 54 yaşımdayım ve elime fotoğraf makinelerini aldığımda hala mutlu olurum. Vizöründen bakarak dünyayı kaydetmek heyecan verici. Yine hep sevdiğim bir konu havacılık hayatım oldu.

Türkiye'nin en büyük havayolunda kaptan pilotluk yapıyorum.

Fırsat yaratıp fotoğraf çekiyorum.

ERDEM BAYKAL

Türk Hava Kuvvetlerine ait McDonnell Douglas F-4E Phantom II uçağı pilotu başarılı uçuş sonrası fotoğrafçıları selamlıyor.
Anadolu Kartalı 2024

İstanbul'da çekmiş olduğum bu fotoğraf her zaman heyecanımı yavaş yavaş artırır ve sonunda müthiş bir gurur yaşamama vesile olur. Bu fotoğrafta amacım Yıldızlar Al Bayrağımızı bize gösterirken tam karşımdaymış gibi mavinin derinliklerinde çekebilmek olmuştur.

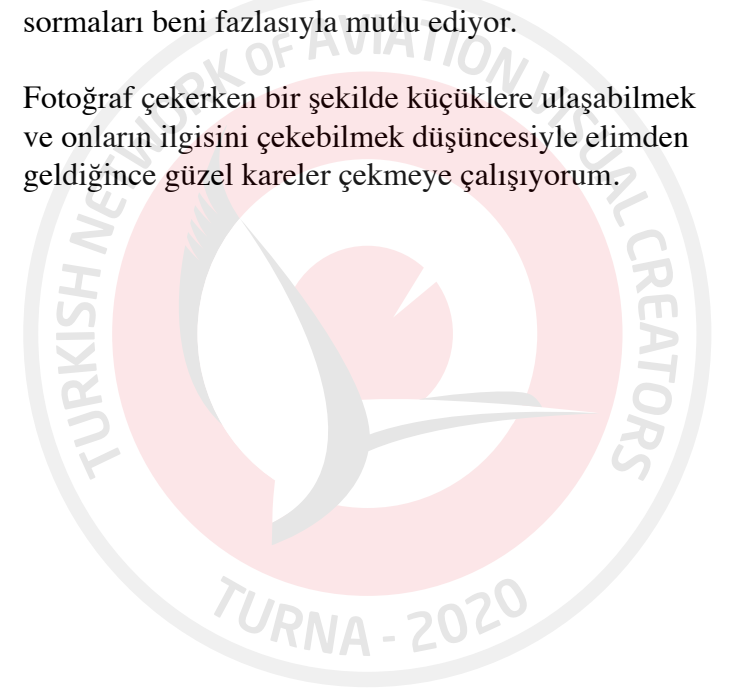
HARUN ŞAHİN

Televizyonda izlediğim bir gösteriyle başladı havacılığa olan merakım. Etkinliklere izleyici olarak katılırken fotoğraf çekmek nasıl olur deyip 2016 yılında emanet bir fotoğraf makinesi ile başladım.

2018 yılında kendi makinemle İzmir'de ilk fotoğraflarımı çekerken çok heyecanlıydım ve hala aynı heyecanı yaşıyorum. İçimde değişik bir mutluluk, rahatlama ve titreme olur. O gün ki Buca/Bucak tanışması ise benim için çok şaşırtıcı ve güzeldi.

Uçak fotoğrafı çekmeye çalışmam ilk başlarda baya garip geldi çevremdekilere çünkü hayatımla uzaktan yakından bir ilgisi yoktu ama şimdi gösteri takvimini sormaları beni fazlasıyla mutlu ediyor.

Fotoğraf çekerken bir şekilde küçüklere ulaşabilmek ve onların ilgisini çekebilmek düşüncesiyle elimden geldiğince güzel kareler çekmeye çalışıyorum.

Tusaşın XL günlerine katılmıştık. Tüm organizasyon bitti çıkmak üzereyiz, son kez Yerli ve Milli imkanlarla üretilen Kaan uçağımıza bakmak istedim arkamı döndüm ve güneş ışığının sadece Kaan uçağımızın üzerinde düştüğünü görmeye başladım ve o andan itibaren sabırla güneş ışığının en uygun hale gelmesini bekledim aynı zamanda da ortam kalabalık herkesin ortak heyecanı Kaan uçağımızla hatıra fotoğrafı çekmek. Sabır dedim ya sadece güneşin uygun acıya gelmesi değildi aynı zamanda da doğru açıda ve insanların olmadığı bir yerde ve açıyı bekledim. Beklediğimiz an büyük bir heyecanıyla geldi anlık bir durumda aslında tüm hesabın içinde en güzel kare alabilmekti ve aldık. Çünkü adı gibi krallar kralı KAAN. Kaan'ımızı Gök vatanda çekmek daha nasip olmadı ama onu da sabırla bekliyorum.

KAYHAN ÇETİN

1987 yılında Ankara'da doğdum, aslen Tokatlıyım. Aşçılık kariyerime 2004 yılında başladım ve şu anda TRT mutfağında çalışmaktayım. Fotoğrafçılığa hobi olarak başladım ve 15 yıldır profesyonel olarak bu alanda çalışıyorum. 2016'dan beri havacılık fotoğrafçılığı yapıyorum. Eskişehir Anadolu Üniversitesi Fotoğrafçılık ve Kameramanlık ile Medya ve İletişim bölümlerinden mezun oldum.

Beceriler ve İlgi Alanları:

- Aşçılık ve mutfak yönetimi
- Havacılık ve genel fotoğrafçılık
- TV tanıtım filmleri ve video prodüksiyonu
- Seyahat, yemek yapmak ve görsel medya çalışmaları

Projeler:

- Fotoğraf Okulu ve Takeoff Türk ekiplerinin kurucusuyum.

© Kenan Babayigit

KENAN BABAYIĞIT

Ben gökyüzüne bakınca her şeyi unuturum; o eşsiz derinliğinde kaybolur, hayaller kurarım. 2017 yılında yine gökyüzüne bakıp hayal kurarken şiddetli bir ses duydum. Bu sesin Solo Türk'e ait olduğunu öğrendim. Erzincan gösterisi için Erzurum'dan havalanmıştı. Ertesi gün yine aynı yerde, yaklaşık iki saat Erzurum soğukunda bekledim ve hayal ettiğim o kareyi çektim. O günden sonra hayatım değişti; çeşitli havacılık etkinliklerine katılıp çekimler yapmaya başladım. Her ne kadar aynı kareleri çeksekde heyecanımız ilk günkü gibi taptaze.

MEHMET EMİN KIZILCA

Fotoğraf tutkum, kendimi bildim bileli vardı. Ortaokulda yaptığımız bir etkinlikte fotoğraf çekimi yaptıktan sonra, hocamın da çektiğim kareleri beğenmesiyle içimde bir heyecan doğmuştu. Çocukluktan kalan bu heyecanımı devam ettirebilmek için halk eğitim merkezinde fotoğrafçılık kursuna başladım. Kendi emeklerimle çalışarak fotoğraf makinemi aldım ve artık hayallerime ulaşmıştım. Çektiğim karelerden ötürü bir haber ajansından teklif aldıktan sonra, hayallerim işime dönüşmüş oldu. Daha sonrasında ise üniversitede gazetecilik bölümü okuyarak fotoğrafçılık hayatıma ve hayallerime devam ediyorum.

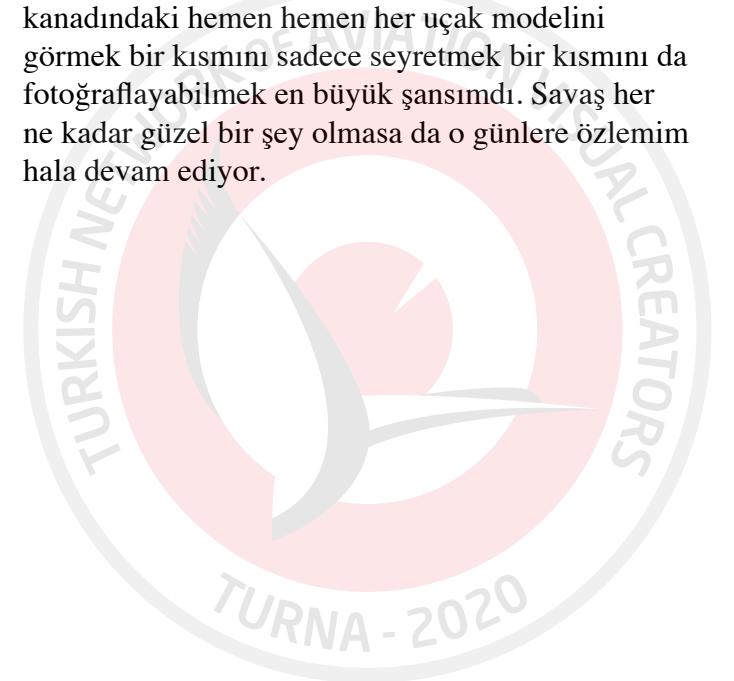

O an fotoğrafımda ise Teknofest'24 Adana etkinliğinden bir kare olan Jandarma Havacılık Sikorsky S-70 Çelik Kanatlar'ı paylaşmak istedim. Çünkü gün batımı fotoğrafının beklide en yakıştığı hava aracı helikopterler. O an yerden kesilen helikopterin pilotu ile göz mesafesinde olmak eşsiz bir duyguydu.

METE ONAT

6 yaşında maketlerle başlayan uçaklara olan sevdam hiç eksilmeden bugünlere geldi. Havacılık fotoğrafçılığına ise 1. Körfez savaşının bitmesiyle Adana İncirlik'te 24'lük kaset filmlili sıradan bir makine ile başladım bu makinanın bana sunduğu imkan objenin vizörü doldurduğu 9x13 baskıda mercimek tanesi kadar görünen görsellerdi fakat inanılmaz bir keyifti. Sonrasında günün koşullarında kullandığım makina Zenith 122 ve 70x200mm zoom lens, Canon 450D ve 7D Mark2' ile de fotoğraf çekmeye devam etmekteyim. Adana'da yaşıyor olmanın en güzel yanı ise 1. ve 2. Körfez Savaşları, Çekiç Güç, İşid operasyonları zamanında Amerikan ağırlıklı da olsa Batı kanadındaki hemen hemen her uçak modelini görmek bir kısmını sadece seyretmek bir kısmını da fotoğraflayabilmek en büyük şansımı. Savaş her ne kadar güzel bir şey olmasa da o günlere özlemim hala devam ediyor.

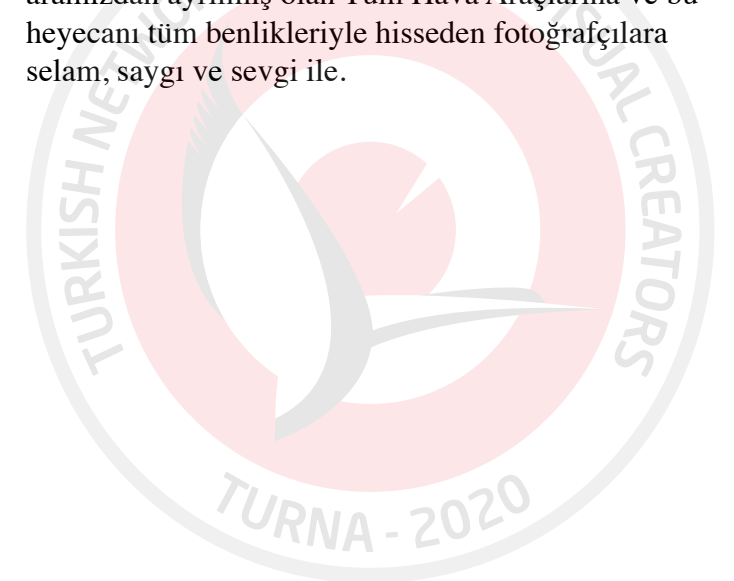

Bu fotoğraf çalıştığım yerde Havacılık Daire Başkanlığında çekmiş olduğum bir fotoğraf. Aslında pekte özel bir durum yoktu zira her hava aracı gördüğümde ilk gün yaşadığım heyecanı üstüne koyarak, katlayarak yeniden yaşıyorum o yüzden sadece bu kareye ne hissettiğimi yazmak diğer karelerime haksızlık olur. İçimizdeki heyecanın bitmemesi dileğiyle sevgiler.

MUHAMMED MUSA DAVARCI

Aslında fotoğraf çekmek sevdiğim bir hobiydi ve tabi havacılıkta ama bu ikisi arasında havacılık daha ağır basıyordu. İkisinin ortak noktası olduğunu çok sonra farkettim ve adı ‘Spotter’. İşte bu macera benim için 2020 yılında düzenlenmiş olan bir fotoğraf etkinliği ile tasdiklenerek başlamış oldu. Artık vizörden anı kaydetmek benim için hobi dışında vazgeçilmez bir seveda oldu. Sıcak, soğuk, yağmur farketmeksizin Ülkemin farklı yerlerinde bulundum ve belkide ileride dünyanın farklı yerlerinde de bulunacağım. Ben hava araçlarının ruhlarının olduğuna inanan bir insanım ve bence bu tutkumu özel kılanda bu inancım. Ölümsüz olan bu ruhların bedenlerini de bu tutkumla ben ölümsüz hale getiriyorum. Uçan, emekli olan, yıpranmış ya da yeni üretilmiş hatta bu uğurda kaza kırım geçirip aramızdan ayrılmış olan Tüm Hava Araçlarına ve bu heyecanı tüm benlikleriyle hisseden fotoğrafçılara selam, saygı ve sevgi ile.

Bu kareyi Uluslararası Fly-In festivalinde yakalamıştık o gün aslında ilk defa uçmuştum ve o bir eğitim uçağıydı orda yaşadığım duygu tarif edilemezdi tabi onun üzerine oğuzhan cabıoğlu muhteşem bir gösteriye imza atarken bizde bir fotoğraf ile ölümsüzleştirmeye karar vermiştik ve bu fotoğrafı öyle çekmiştik

MUSTAFA BURAK AKTAŞ

Havacılık fotoğrafçılığına 2022 yılında bir telefonla başladım, okul çıkışlarında havalimanına yakın bir lokasyonda hem uçakları izliyoduk hemde fotoğraflıyorduk bu tutku bir süre sonra giderek artmaya başlamıştı bunda okuduğum okulunda etkisi olmuştu tabi sonrasında o yıllarda girdiğimiz bir yarışmadan kazandığım ödül parasıyla profesyonel bir fotoğraf makinası almıştım ve onunla bu işi yükseltmişim
Şimdi ise hobi olarak bu işi “TURNA” üyesi olarak devam ettiriyorum

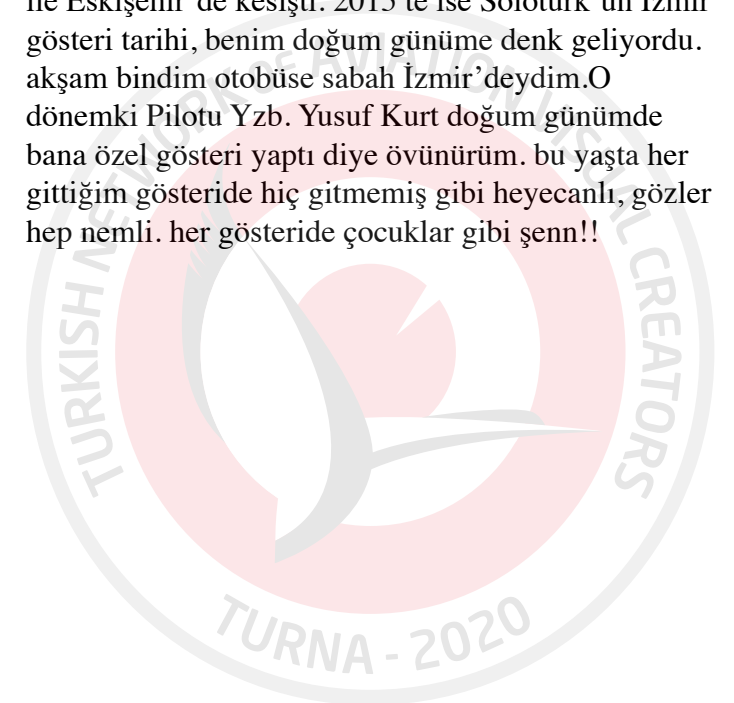

ilk defa gittiğim Konya-Beyşehir gösterisi ile havacılık , havacılık fotoğrafçılığı tutkum başladı. Dağın ardından 7 uçak alçak geçişle üstümüzden öyle bi geçti , Pilotları görebiliyorduk.nozzle kokusu geliyordu. göl üzerinde muhteşem bir gösteri icra edildi. hiç öyle bi kalabalık görmemiştim.Şehir dışından, başka illerden gelenler vardı hayat durmuştu resmen. ilk çekimimdi hem heyecandan hem coşkudan dizlerim titriyordu. .vizör nemlenmişti..tarifsiz anlara tanıklık ediyorduk. ilk defa gösteriyi seyretmiş ve fotoğrafını çekmişim.

NAİL YÜZBAŞIOĞLU

Aklı bi karış havada:) emekli ilaç tanıtım uzmanıyım. ilk Canon makinemi aldığımda, Türk Yıldızları Filo komutanlığının olduğu Konya 3. Ana jet Üs Komutanlığı içine ilk defa girmiştim ama hava muhalefeti nedeniyle gösteri iptal edilmişti. benim vizör maceram havacılıktı artık. ilk defa gösteriye Konya-Beyşehir’de gitmiştim. çok etkilenmişim, neden daha önce bu tutkum olmamıştı .. büyük pişmanlık. Çevremdeki herkese anlatıyordum Yıldızlar’ı, gösterileri, gönüllü basın elçisi.. Gökyüzünde Türk Yıldızları’nın eğitim uçuşunu(her zaman olur) gören arkadaşlar beni arardı, Yıldızlar’ın uçtuğunu . 2014’te ise yolumuz Solotürk ile Eskişehir’de kesişti. 2015 te ise Solotürk’ün İzmir gösteri tarihi, benim doğum gününe denk geliyordu. akşam bindim otobüse sabah İzmir’deydim.O dönemki Pilotu Yzb. Yusuf Kurt doğum günümde bana özel gösteri yaptı diye övünürüm. bu yaşta her gittiğim gösteride hiç gitmemiş gibi heyecanlı, gözler hep nemli. her gösteride çocuklar gibi şenn!!

Türk Hava Kuvvetleri'nin F-4E Phantom II uçağının 50. Hizmet Yılı kutlamalarında, A-400M'in arkasından bu özel boyamalı ve muharip boyamalı uçakları birlikte, yakın kol uçuşunda çekme fırsatını yakalamak benim için tarif edilemez bir mutluluktu. Fotoğraf çekerken, hem bu özel boyama paterninin detaylarını hem de Phantom'un tarih içindeki en güncel muharip halini, 111. Panther Filo kuyruğuyla bir karede buluşturma çabası içindeydim. Bunun için havadan havaya fotoğrafçılıkta kullanım zorluğu yüksek olan 200-800mm'lik bir objektifle çalıştım. Sonuç oldukça mutlu etti, Anadolu'nun coğrafyasıyla iki Panther'i bir arada görselleştirebilmişim.

ÖZKAN ÜNER

1988 yılında ilk fotoğrafımı çektiğimde, bu tutkunun beni nerelere götüreceğini hayal bile edemezdim. 2000 yılından beri profesyonel fotoğrafçılık yapıyorum. Eğitimim yüksek mimarlık üzerine olsa da, yüksek lisansımı bilgisayar ortamında tasarım üzerine yaparak yaratıcılığımı teknolojik araçlarla geliştirdim. Bu süreçte bir reklam ajansı kurdum ve sektörde edindiğim tecrübelerle birçok üniversitede temel fotoğrafçılık, reklam fotoğrafçılığı ve reklam grafiği tasarımı dersleri verdim.

7 yaşından beri uçan her şeye karşı büyük bir tutkum var. Doğa, yaban hayatı ve özellikle uçaklar, fotoğrafçılığımın ana konuları arasında yer alıyor. 2010 ve 2012 yıllarında Belçika'da Eric Coeckelberghs'ten havadan havaya fotoğrafçılık eğitimi aldım. Bu eğitimler, havacılık fotoğrafçılığı kariyerimde dönüm noktası oldu. Bugüne kadar farklı ülkelerin hava kuvvetlerini fotoğraflama şansı buldum ve uluslararası projelerde yer aldım.

Fotoğraf benim için bir meslekten öte, teknik bilgi, yaratıcı bir bakış açısı ve tutkuyla harmanlanan bir ifade biçimi. Her çekimde, hem estetik hem de hikâye açısından iz bırakmayı hedefliyorum.

Eylül 2024 tarihinde Hawaii'ye ailece geziye gidince olmazsa olmazı Pearl Harbour ve oradaki havacılık müzesi bittabi. C-47, yangın söndürme aracı, meşhur film "Pearl Harbour"daki kule bir araya gelince o günleri yaşamış gibi oldum, tarihin içindeydim sanki. Işık da lehime olunca güzel oldu demiştim.

SEMIH ÖNDER TAŞ

İlk fotoğraflarımı 1950'lerde Alman'ların yaptığı Certo-Phot ile çekmişim 12 yaşında; yaptığım maketleri fotoğraflamışım. İlk hava fotoğrafımı ise 1984 yılı, Hava Harp Okulu'nda İstanbul üzerinde T-41D uçağından özendirici uçuşlar esnasında, Fenerbahçe burnu ve stadı civarını resimlemişim. Makina aileye ağabeyimin sünnetinde gelmiş, bana kalmıştı. Sonrasında Sirkeci'den Zenith 12XP alınca çağ atlamışım. Harp okulu mezuniyeti yıllığı için 1500 civarı dia çekince makinayı iyi kullanmaya başladım. Hava kuvvetlerinde önce Phantom, sonrasında Tanker pilotu olarak uçarken otomatik ve zoom yapabilen küçük makinaların kolaylığına kapıldım ve taa ki Hava yollarında uçmaya başladıktan bir müddet sonra Nikon D7000 edininceye kadar.

Ama şu akıllı telefonlar yok mu, tembelleştirdi beni ve her an yanımda ya, yerde-havada, her zaman her yerde çıkar çek.

59 yıl çabuk geçmiş, ama fotoğraf çekme ve o anı yakalama dürtüsü hiç azalmamış. Alaylı ve telefoncu bir fotoğrafçıyım, biraz da çektiklerime çok sahip çıkıyorum. Bahsedilmeden kullanılmasına tepkiliyim, azıcık da üşengeç olunca paylaşmıyorum. Sadece meslek değil, çocukluktan kalma ve hiç bitmeyecek bir tutku bende havacılık, uçaklar, uçuş ve fotoğraf. Kokpitin içinde olmak ve dünyanın birçok yerine gidebilmenin avantajını kullanıyorum fotoğrafçılık için ama amatörce..

Saniyeler içinde çektin çektin. Bütün duyu organların ile o an organize olup en iyi kareyi çekmeye odaklanıyorum

TURHAN MERİÇ

Kalp krizi geçirdikten sonraki günlerde, sabah tempolu yürüyüşlerle başlamıştım. Sonraki yıllarda kendimi dağların zirvelerinde buldum 1000 -2.000 3.000 derken 6000 metreye yakın zirvelere çıktım. Bulutların üzerine yürüyerek çıkıyor ve onların üstünde yürüyorum. Her taraf pamuk tarlaları gibi. Çok az kişilerin gördüğü, doğa yapılarının ve canlıları görüyorum. Bu ortamda fotoğraf çekmeyi seviyorum. Türk Hava kuvvetlerinin Yüzüncü Yıl kutlamaları programında Eskişehir 1.Ana Jet Üs komutanlığı'ndaki halka açık gösterilerde hava fotoğrafçılarına başlamış oldum. 70 Yaşındayım Halen kelebek, kuş ve uçak fotoğrafları çekiyorum. Dağcılığa devam ediyorum.

Hava Kuvvetlerimizin Eskişehir’de F-4’lerimizin 50. Yılıni kutlamak amacıyla gerçekleştirdiği vadi geçişlerinde onlarca güzel fotoğraf karesi çektik, ancak vadi geçişlerini çekme deyince benim için ilk olması sebebiyle; Yunanistan’da çektiğim bu F-4 fotoğrafı hayatım süresince unutamayacağım bir yer edindi. Gittiğimiz ilk gün eli boş döndüğümüz ve umutsuzca beklediğim diğer günün sabahında, açılışı yapan F-16’ları saymazsak havada F-4 çekmenin tadını aldığım ilk deneyimimdi.

UĞURCAN KARAMAN

Ben Uğurcan Karaman.. yazımın yayınlandığı bu günlerde 23 yaşına gireceğim.. Henüz 13 yaşında ortaokul yıllarımda iken babam; doğum günü hediyem olarak tablet veya fotoğraf makinesi arasında tercih yapmamı istemişti. O zamandır elimde fotoğraf makinesi ve ailemin desteği ile yürüttüğüm bu serüvenin beni nerelere götüreceğini hiçbir zaman kestiremedim..

2017 yılında uçak çekmeye karar vermemin üstünden 8 yıl geçti, neşemi yitirmeden devam ettirdiğim bu çekimler süresince sayısız kez heyecanlandım, üzuldüm, içim burkuldu, yüreğim yerinden çıkacak gibi çarptı. Lisede başladığım havacılık fotoğrafçılığı ile üniversiteye geçtim, ekipman değiştirdim, fotoğraf ile birlikte yeni yaşlar eskittim. Arkadaşlar edindim.. Tarifsiz duygular yaşadım ve farklı kültürleri deneyimledim.

Türk Hava Kuvvetlerine ait McDonnell Douglas F-4E Phantom II uçağı pilotu başarılı uçuş sonrası fotoğrafçıları selamlıyor.

ZEYNEP BEYZA KIRMIZITAŞ

Binbir zorlukla çalışarak emek vererek aldığım fotoğraf makinemle ilk teknofestime katıldığımda dünyalar benim olmuştu. İnsanlar için küçük ancak benim için çok büyük bir şeydi. Kendimi hayallerimi yaşarken bulmak başarımın göstergesiydi. Eğitimim bu alanın çok dışındaydı ama keyifle ikisini de yürüttüm. Ömrüm boyunca da ne mesleğimden ne de fotoğrafçılıktan vazgeçmek istemem. Elimden geldiğince de tüm etkinliklere katılmayı istiyorum.

16 Kasım 2024, büyük gün nihayet geldi! Bursa'dan yola çıkıp etkinlik alanına vardığımızda herkes çoktan oradaydı. Yeğenimle yerimizi aldık; uçuşa bir saat kala, havacılık fotoğrafçıları çizmeye başladım. Sonra, güvenli bir noktada uçurum kenarına geçip resmimi renklendirdim. Beklenen an geldi, tasarımı merakla beklenen F-4 ilk geçişini yaptı. Bu anı izlemek, gözlerimde ve zihnimde ölümsüzleştirmek istedim. İlk geçişin ardından ikinci sortideki ani burun kaldırma hareketi hepimizi etkiledi. O an Phantom'un sesi ve JP8 kokusuyla bir daha eskisi gibi olamayacağımı hissettim. :)

Hızla resimde uçağı konumlandırıp tasarımını çizdim; üçüncü geçişte ise resmi tamamlayıp uçakla aynı karede yakalamayı başardım. 2018'den beri her fırsatta yerinde çizimler yapıyorum; bu resimse benim için en değerli eserlerden biri oldu. Hem çizimim hem de fotoğraflarım zirveyi zorluyor!

ZEYNEP ÖZDAL

1988'de Malatya'da başlayan hikayem, dört yaşında Bursa'ya uzandı ve beni hayallerimle buluşturdu. Çocukken pastel boyalarla başlayan renkli dünyam, fotoğrafla derinleşti. Ailemizin analog kompakt makineleriyle çekilen karelerin ardında hep ben vardım.

Üniversite mezuniyetimde hediye edilen Canon A1 analog makine, hayatıma yeni bir pencere açtı. Ardından DSLR makinelerle Karadeniz'in sisli tepelerinde, doğunun dağlarında yolculuk ederken, fotoğrafın bir ifade biçimi olduğunu keşfettim.

Bir gün gökyüzüne kulak verdim. Uçmanın ruhu özgürleştirilen bir sanat olduğunu fark ettim ve 2024'te Ticari Pilot Lisansı'mı aldım. Bu yolculuk, kokpitlerde, gösteri uçuşlarında ve apronlarda suluboya resimlerle hayat buldu.

Fotoğraf ve çizim, özellikle havacılıkta, tutkularımı birleştiren bir yolculuğun parçaları oldu. Havacılık ve sanat, hayatıma anlam katarken, çizimlerim ve fotoğraflarımla anılarımı paylaşmak bu serüvenin en değerli kısmı.

Keyifli uçuşlara ve ilham dolu hikayelere...

